

Ақийда дарслари (204-дарс) Жиннинг имкониётлари инсоннигига нисбатан кўпроқми? (учинчи мақола)

00:00 / 23.11.2022 4561

7. Жинлар ҳам қиёмат куни маҳшаргоҳга тўпланадилар, амаллари ҳисоб-китоб қилинади ва савоб ёки азоб берилади.

Аллоҳ таоло Анъом сурасида:

النَّارُ قَالَ لَنَا أَجَلَتِ الَّذِي أَجَلْنَا وَبَلَّغْنَا بَعْضُ بَعْضًا أَسْتَمِعَ رَبَّنَا الْإِنْسِ مِنْ أَوْلِيَاءِهِمْ وَقَالَ الْإِنْسِ مَنْ أَسْتَكْبَرْتُمْ قَدْ أَلَيْنَ يَمَعَشَرَ جَمِيعًا يَحْشُرُهُمْ وَيَوْمَ

عَلِيمٌ حَكِيمٌ رَبُّكَ إِنْ أَلَى اللَّهُ شَاءَ مَا إِلَّا فِيهَا خَلِيدِينَ مَثْوَانِكُمْ ﴿١٢٨﴾

«Уларнинг ҳаммасини тўплайдиган Кунда: «Эй жинлар жамоаси! Инсдан (адаштирганларингизни) кўпайтириб юбордингиз?!» (дейди). Уларнинг инсдан бўлган дўстлари: «Роббимиз, биз бир-биримиздан баҳраландик ва бизга белгилаган муддатингга етиб келдик», дерлар. У Зот: «Турар жойингиз оловдир, унда мангу қолувчидирсиз. Аллоҳ хоҳласа, мустасно», дер. Албатта, Роббинг ўта ҳикматлидир, ўта билувчидир», деган (128-оят).

Ушбу ояти каримада таъриф этилаётган саҳна қиёмат куни саҳнасидир. У кун оятда **«уларнинг ҳаммасини тўплайдиган Кун»** деб таърифланяпти. Яъни Аллоҳ инсу жинларнинг ҳаммасини жамлайдиган кун. Демак, қиёмат куни Аллоҳ таоло инсларни – одамларни жамлаганидек, жинларни ҳам жамлайди. Шунда Аллоҳ кофир жинларга:

«Эй жинлар жамоаси! Инсдан (адаштирганларингизни) кўпайтириб юбордингиз?!» дейди.

Бу гап жинларга қилган ишлари ҳақида хабар бериш эмас, балки қилган амалларини танқид қилиш, қоралаш учун айтилади. Чунки ўзларининг васвасаси ва ифволарига учган одам болалари кўп эканини жинлар яхши биладилар. Аллоҳ таоло бу гапни жинларга айтган бўлса ҳам, жавобини ўша жинларга эргашган, уларга валий-дўст бўлган одамлар беради:

«Уларнинг инсдан бўлган дўстлари: «Роббимиз, биз бир-биримиздан баҳраландик ва бизга белгилаган муддатингга етиб келдик».

Демак, жинлар одамларни йўлдан уриб, ифво қилиб, ёмон йўлга юргизиб, ҳузур-ҳаловат олган ва роҳатланганлар.

Жинлар фитнасига учиб, кофир ва гуноҳкор бўлган одамлар эса улар зийнатлаб кўрсатган, ҳавойи нафсни қондирувчи ишларни бажариб, ҳузур қилганлар. Булар иродаси заиф, ғофил, ҳавойи нафсга берилган, шаҳватпараст одамлар бўлганлар. Шайтон уларнинг ушбу заиф жойларидан тутиб, ифвосига учирган ва ўзига малай қилиб олиб, ҳар кўйга солган, бу дунёда мақсадларига эришиш йўлида улардан фойдаланиб, ҳузур қилган.

Шайтонга малай бўлган инсонлар у зийнатлаб кўрсатган мафкураларни ўзиники қилиб, беш кунлик ҳаётларида ҳавойи нафсини қондириш йўлида

ошкора ва махфий гуноҳларни ишлаб, ўзларича, ҳузур қиляпмиз, деб юраверганлар. Улар ҳаётларини шундай қилиб ўтказганлар. Энди эса ҳамма нарсани тушуниб етиб, «...бизга белгилаган ажалингга етиб келдик», деб турибдилар.

Етиб келишгани аниқ. Ана энди улардан ҳар бири – ҳам инсони, ҳам жини ўз қилмишига яраша адолатли жазосини топади.

«У Зот: «Турар жойингиз оловдир, унда мангу қолувчидирсиз. Аллоҳ хоҳласа, мустасно» дер».

Бу ҳол оқибати сизга у дунёда ҳам айтилган эди. Аммо қулоқ солмадингиз. Мана энди ўша айтилган жазо муқаррар бўлди. Сизнинг маконингиз оловли дўзах бўлади. Фақат иродаси чексиз Аллоҳ бошқа нарсани хоҳласагина, абадий бўлмаслиги мумкин.

«Албатта, Роббинг ўта ҳикматлидир, ўта билувчидир».

Унинг ҳар бир иши ҳикматдан холи эмас. У ҳамма ишини билим ила қилади.

Аллоҳ таоло Ҳуд сурасида:

﴿۱۱۹﴾ أَجْمَعِينَ وَالنَّاسِ الْجِنَّةِ مِنْ جَهَنَّمَ لَأَمْلَأَنَّ رِبِّكَ كَلِمَةً وَتَمَّتْ خَلْقُهُمْ وَلِذَلِكَ رَبُّكَ رَجِمَ مِنْ إِلَّا

«Роббингнинг «Жаҳаннамни жинлар ва одамлар билан тамомила тўлдирурман» деган сўзи батамом бўлди», деган (119-оят).

8. Жинларга катта куч, маҳорат ва имконият берилган.

Аллоҳ таоло Сод сурасида қуйидагиларни айтади:

﴿۳۱﴾ أَصَابَ حَيْثُ نَضَاهُ بِأَمْرِهِ نَجْرَى الرِّيحَ لَهُ فَسَحَّرْنَا

﴿۳۷﴾ وَعَوَاصِ بَنَاءِ كُلِّ وَالشَّيْطَانِ

﴿۳۸﴾ الْأَصْفَادِ فِي مَقَرِّينَ وَعَاخِرِينَ

«Бас, унга шамолни беминнат хизматкор қилиб қўйдик, унинг амри билан у ирода қилган томонга майин эсаверади. Яна барча бинокор

«Жинлардан бўлган Ифрит: «Мен уни сенга ўрнингдан тургунингча келтирурман. Албатта, бунда қувватли ва ишончлиман», деди», деган (39-оят).

Араб тилида ёмонликда уччига чиққан, ўтакетган ёмон ва қувватли жин-шайтон «ифрит» дейилади. Бу сўз шайтонга ўхшаш одамга ҳам ишлатилади.

Аллоҳ таоло Сабаъ сурасида қуйидагиларни айтган:

﴿الشُّكُورُ عِبَادِي مَنْ وَقِيلَ شُكْرًا دَاوُدَ إِذْ أَلَّاعَمَلُوا رَأْسِيَّتِ وَقُدُورِ كَالْجَوَابِ وَجَفَانٍ وَتَمَثِيلَ مَحْرَبٍ مِنْ نِسَاءِ مَالِهِ، يَعْمَلُونَ

«(Жинлар) унга меҳроблар, ҳайкаллар, ҳовузлар каби лаганлар ва собит қозонлардан хоҳлаганини қилиб беришар эди» (13-оят).

Аллоҳ таоло томонидан Сулаймон алайҳиссаломга бўйсундирилган жинлар у кишига меҳроблар, яъни улкан ибодатхоналар қуриб берар эдилар.

«...ҳайкаллар».

Турли нарсаларнинг ҳайкалларини ҳам ясаб берардилар.

«...ҳовузлар каби лаганлар...»

Таом ейдиган лаганлари ҳовуз каби катта бўлар эди. Ўша вақтда шунга эҳтиёж бўлса керак. Шунингдек, одамлар бажара олмайдиган ишларни қиладиган жинлар ҳақиқатан ҳам Сулаймон алайҳиссаломга мўъжиза сифатида кўрсатилган.

«...ва собит қозонлардан хоҳлаганини қилиб беришар эди».

Тоғ каби собит қозонларни Сулаймон алайҳиссаломга ясаб бериш ҳам жинларнинг вазифасига кирар эди. Улар Сулаймон алайҳиссалом хоҳлаган ишни бажарар эдилар.

Давоми бор

«Сунний ақийдалар» китоби асосида тайёрланди